

Садовська Ю. І., ст. гр. ПТБ-16-1 м,

Капітаненко Н.П., доц., к.ю.н. – науковий керівник

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНТЕРНЕТ-ВІДНОСИН В УКРАЇНІ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра МОУП

Глобальна інформаційно-комунікаційна мережа, що спочатку використовувалась як засіб зв'язку для обмеженого кола фахівців в США, швидко перетворилася в масове суспільне явище. Особливістю мережі Інтернет є те, що в ній не існує єдиних правил доступу до інформації, а сама мережа не має певної відокремленої території і централізованого керівництва. Дискусійним є також питання наявності правовідносин між мережею Інтернет та державою, хоча проблема є вкрай злободенною.

В ст. 1 Закону України «Про телекомунікації» від 18.11.2003 р. Інтернет визначено як всесвітню інформаційну систему загального доступу логічно зв'язану глобальним адресним простором, що базується на Інтернет-протоколі, визначеному міжнародними стандартами [1]. Правове регулювання Інтернет-відносин особливо необхідне через значні соціально-економічні зміни в суспільстві, інформатизацію управлінської діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, бурхливий розвиток міжнародних економічних відносин, що здійснюються з використанням глобальних комп'ютерних мереж тощо.

Досить довгий час Інтернет в Україні був саморегульованим, а його учасники дотримувались стихійно сформованих норм поведінки. Проте, з бурхливим розвитком технологій глобального інформаційного обміну, виявилось, що чинне законодавство не відповідає сучасному віртуальному виміру [2, с.38]. Відтак, пасивність та індиферентність законодавця не сприяє створенню сучасної правової бази для регулювання Інтернет-відносин. Окрім того, в країні залишається актуальним питання ролі держави та громадських інститутів щодо реалізації, охорони та захисту прав громадян на доступ до розміщеної у мережі інформації, а також стосовно правового статусу учасників інформаційних процесів.

З огляду на існуючі проблеми регулювання Інтернет-відносин в Україні, вдосконалення правового регулювання цих відносин можливе за такими напрямками: вирішення проблем нормативно-правового, технічного та організаційного характеру функціонування мережі Інтернет; здійснення захисту інтелектуальної власності в мережі Інтернет шляхом прийняття та доповнення відповідних нормативно-правових актів; реалізація законної охорони інтелектуальних прав та недоторканності приватного життя в Інтернеті; виявлення та знешкодження злочинності та протиправної поведінки в мережі; підтримка соціальних та інноваційних стартапів в Інтернеті через трансформацію наукових теорій у площину чинного законодавства.

Такими чином, Інтернет-відносини являють собою особливу форму взаємодії користувачів мережі пов'язану з виробництвом та розповсюдженням різноманітної інформації. Правове регулювання таких відносин в Україні потребує вдосконалення.

Література:

1. Про телекомунікації: Закон України від 18 листопада 2003 року // Відомості Верховної Ради України. –2004. – № 12. – Ст. 155.
2. Степаненко К. В. Державне регулювання правовідносин в інформаційно-комунікаційні мережі Інтернет / К. В. Степаненко // «Правова інформатика». – 2013. – № 3(39). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ippi.org.ua/sites/default/files/13skvimi.pdf>